

O Pilníku, Svidříku, Vénovi a Hedvice

Pavel Dobeš

Hmi C D7 G Hmi C D7 G

Hmi C D7 G

1. Pilník je zastrčená pohraniční víska,

Hmi C D7 G

v té vísce žije vdovec Vokatý,

Hmi C D7 G

z Pilníka do Svidříka vlak jen jednou píská

Hmi C D7 G Hmi C D7 G

a ve Svidříku žijou řáci Bohatí.

2. Bohatství Bohatých je v tom, že mají Vénu,

a vdovec Vokatý má dceru Hedviku,

Véna v ní poznal jednoduchou ženu

a jezdil za ní vlakem do Pilníku.

3. Každičkou sobotu, za sucha i deště,

v zimě i v létě stála u trati,

lámal ji řečmi o společné cestě,

která se před nimi v dálce klikatí.

4. Co bílých lodí oceány kříží,

co ptáků lítá na svých křídlech oblohou,

a naše cesty do těch dálek aspoň míří,

když už tam nahoru za nimi nemohou.

5. Když chlapec odjel, měla v hlavě balet,

myšlenky šťastně skotačily za Vénou

po všech těch vzdušných zámcích z levných karet,

musela si je vázat mašlí červenou.

6. Hedvice bylo nadosmrti nanic,

když Vénu sesbírali ráno po poli,

nějak se zamontoval do přechodu hranic

a v noci byla štára v celém okolí.

7. Šetření skončilo, a jí, jako řácký dámě,

projevil účast starší seladon,

přidržel dveře a nabídl jí rámě,

úředník z okresního města Ypsilon.

8. "Děkuji, nechci," řekla, "cožpak city kradu,

cožpak jsme nebyli šťastní a bohatí,

vevnitř v mé hlavě, tam úplně vzadu

žádná zvláštní cesta už se neklikatí."

9. "Vím, že z těch lodí, o kterých všichni sníme,

nikdy žádná pro nás neplula přes oceán,

byla jsem ráda za všechny šťastné chvíle,

chcete-li, u přepážky vám je odevzdám."

10. Nechce se vždycky jen smát anebo brečet,

nedá se vždycky všemu rozumět,

co po vodě v moři, to je po lidských řečech,

v srdci to hoří a už nehřeje ...